

94-00-636 20-08-2014

В 7-дневен срок от получаване на Решението, жалбоподателят следва да внесе държавна такса в размер на 10% от сумата на ВАС, като предстопанен залог за това. При неизпълнение на задължението, жалбата ще бъде оставена без значение.

Дата: 19.08.14 Председател: [Signature]

Чрез Висшия Съдебен Съвет на Р
България

До Върховния Административен Съд на
Р България

ЖАЛБА

на осн.чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК

от Валентин Иванов Михов, кандидат с вх.№ 4/68 и 6/176 от 17.06.2014г. в два от конкурсите за първоначално назначаване на магистрати, обявени от ВСС в ДВ,бр.46/03.06.2014г.

срещу Решението-ИАА на ВСС, с което незаконосъобразно оставя без уважение Възражението ми (по чл.9,ал.4 от Правилата му по Пр.№9/2013г.) срещу незаконното ми и неправилно недопускане/ИАА/ от помощния му орган КПА до участие и в двата конкурса.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Моля Ви със законосъобразно Решение по чл.172 от АПК да отмените изцяло като незаконосъобразен на посочените 4 отм. основания оспореният от мен акт за потвърждаване на недопускането ми до двата конкурса, (а с него и самото недопускане) и вместо това на осн.чл.173,ал.2 от АПК незабавно да постановите на ВСС срочно(поне 14 дни преди датите на писм. изпит!) по см. на чл.174 от АПК да ме допусне до тези конкурси, спазвайки чл.181 и чл.182 от ЗСВ във вр. с чл.162 и чл.164 от ЗСВ, като на осн.чл.173,ал.2 от АПК му изпратите достатъчно и задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона(ЗСВ и КЕПБМ). И това е наложително, понеже обжалваният от мен адм. акт преди всичко е издаден при неспазване на установената от закона форма съгл. чл.146,т.2 от АПК. В тази връзка ВСС(и КПА) не са спазили императива на чл.59 от АПК, който в ал.1 постановява, че „Адм. орган издава ... акта с мотивирано решение“, а в ал.2, т.4, че „актът съдържа фактическите и правни основания за издаването му“, понеже актовете на КПА и на ВСС са ... немотивирани. Така КПА в своя акт за недопускане голословно, немотивирано и недоказано (при това невярно!) твърди, че кандидатът не отговарял на изискванията по чл.162,т.3 от ЗСВ... И това свое немотивирано и невярно твърдение е посочила като „основание“ за недопускането ми! ВСС в своя акт също повтаря това немотивирано и невярно твърдение при това го разширява, немотивирано, необосновано и невярно твърдейки, че не съм бил притежавал необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на КЕПБМ. Като свои „мотиви“ ВСС може би счита, следващите си няколко изречения, в които споменава факти относно

предходни мои дисциплинарни наказания като прокурор в РП през 2008г. и 2009г. Те обаче са правноирелевантни за актовете по недопускането ми до настоящите кандидат-магистратски конкурси, понеже са неотнормирани към тях. Така и в двете решения на ВСС (по Пр/ол №19 от 14.05.2008г. и по Пр/ол №31 от 22.07.2009г.), посочени от сегашния ВСС даже въобще не се споменава КЕПБМ, камо ли да се сочи липса на изискуеми от него нравств.и проф.качества...Що се касае за дисц.ми освобождаване от длъжност „прокурор в РП-Разлог“, наложено с второто от тях, то това само по себе си не може да бъде мотив за недопускането ми до сегашните конкурси, понеже в ЗСВ няма забрана дисц. освободени магистрати да участват в конкурси за първоначално назначаване на магистрати. Абсолютно неотнормирани и правноирелевантни досежно недопускането ми до сегашните конкурси е и това, че през 2011г. съм кандидатствал за подобни магистратски конкурси и че КПА и ВСС тогава не са ме допуснали до участие на същото „основание“ и със същите „мотиви“, както споменава в посл. изречения на акта си ВСС. С тях единствено доказва, че и сегашният ВСС се поставя над законите в републиката и не възнамерява да се съобразява с действащото законодателство, а ще следва и затвърждава незаконнообразната линия, начертана от предшественика му, създавайки трайна порочна и незаконнообразна практика да не допуска до кандидат-магистратски конкурси дисциплинарно освобождавани магистрати мимо волята на законодателя и присвоявайки си ... законотворчески правомощия. И това е така, понеже ако волята на законодателя действително бе подобни кандидати да не бъдат допускани за в бъдеще изобщо до участие в магистратски конкурси, то той изрично би я изявил в правна разпоредба, така както е сторил това в чл.162,т.5 от ЗСВ относно дисциплинарно освободените изборни членове на ВСС за накърняване престижа на съд. власт. На тях, прочее, е забранено да бъдат назначавани за магистрати и въобще да бъдат допускани до участие в конкурси за първоначално назначаване на магистрати съгл.чл.182,ал.1 вр.с чл.181,ал.2 от ЗСВ. А щом в ЗСВ е забранено само на дисц.освободени членове на ВСС и то за накърняване престижа на съд.власт да се кандидатираат и да бъдат назначавани за магистрати , а няма подобна забрана за дисц.освободените(дори и поради липса на нравствени и профес. качества и поради уронване престижа на съд.власт) магистрати, то по аргумент на противното, на тях е разрешено да могат да участват в първоначални магистратски конкурси и ако ги спечелят да бъдат назначавани отново за магистрати по общия ред на ЗСВ! Така че атакуваните от мен актове на ВСС и КПА се намират в противоречие с материалния и процесуалния закон (цитираните по-горе материални и процесуални норми от ЗСВ) и следва да бъдат отменени и на осн.чл.146, т.3 и т.4 от АПК. В противоречие с мат. закон по см. на чл.146,т.4 от АПК е и нарушаването, извършено от ВСС спрямо мен на чл.8, ал.2 от ЗСВ, който разпорежда, че „... при заемане на длъжности в органите на съд. власт, не се допускат никакви ограничения на правата ..., основани на ... лично и обществено положение...“, тъй като ВСС именно поради общественото ми положение на „дисциплинарно освободен от длъжност прокурор в РП“ незаконно-дискриминационно ограничава правото ми да кандидатствам и да заемам отново длъжност в органите на съд. власт - съдилища и прокуратури, което налага акта му да бъде отменен отново на това основание. Отменен на същото основание -

чл.146,т.4 от АПК следва да бъде оспореният от мен адм. акт на ВСС и поради противоречието му с др. материално правна разпоредба - тази на чл.7, ал.1 от АПК, която изисква адм. актове да се основават на действителните факти от значение за случая и въобще поради противоречието му с основен материално-правен принцип на адм. процес - принципа на истинността или на обективната истина, понеже твърдението на ВСС и на КПА, залегнало в актовете им, че не съм бил отговарял на изискванията по чл.162,т.3 от ЗСВ и че не съм бил притежавал необходимите нравствени и проф. качества, съответстващи на КЕПБМ не отговаря на обективната истина, а е напълно невярно. То и затова е немотивирано, необосновано и недоказано, понеже неистината няма как да се мотивира, обоснове или докаже. Затова нито КПА, нито ВСС в своите порочни актове не сочат в тяхна подкрепа нито едно конкретно несъответствие в поведението ми с нито един от 7-те осн. принципа и с нито едно от 37-те правила за поведение от КЕПБМ! Нещо повече, в доразвитие на принципа за Истинността чл.7,ал.2 от АПК постановява, че на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая. А това означава, че в противоречие и с разпоредбата на тази материалноправна норма се намират оспорените от мен актове, понеже нито КПА, нито ВСС събират всички факти, обстоятелства и доводи, относно притежаваните от мен проф. и нравств. качества по КЕПБМ, а основават актовете си единствено на един или два от тези факти - 2-те ми дисц.наказания като районен магистрат преди 5-бг. и най-вече на дисц. ми освобождаване от длъжност „прокурор в РП“. Проучване обаче на цялостното ми магистратско и кандидат-магистратско поведение до момента за съответствието му с КЕПБМ няма как да бъде извършено към наст. етап на конкурсната процедура, нито пък се извършва от КПА, а съгл. чл.186,ал.2 от ЗСВ се извършва от др. комисия - КПЕПК и то на по-късен етап - чак след успешно класиране на кандидата и то сред първите трима за съответната длъжност. Едва тогава съгл.чл.186,ал.5 от ЗСВ ВСС при назначаването на съответния класиран кандидат за магистрат проверява дали той отговаря на изискванията на чл.162 от ЗСВ, както въз основа на представените от него документи, така и въз основа на събраната за него информация и мотивирано становище от КПЕПК. И едва тогава на осн.чл.186,ал.6 от ЗСВ ВСС с мотивирано решение може законосъобразно и обосновано да откаже назначаването на кандидат, за който е установил, че не отговаря на чл.162 от ЗСВ (в т.ч. и на чл.162,т.3 от ЗСВ, за чиито изисквания ВСС сега преждевременно, немотивирано, необосновано, неправилно, незаконосъобразно, нецелесъобразно и недобросъвестно твърди, че не отговарям). Разбира се, ако от представените от кандидата документи по чл.181,ал.3 от ЗСВ за участие в конкурса, е очевидно, че не съответства на законовите изисквания, то няма смисъл изобщо да бъде допускан до участие в конкурса. Тъкмо поради това чл.182,ал.1 възлага на КПА да извърши предварителна проверка на тези документи за съответствието им с чл.181 във вр.с чл.162 и чл.164 от ЗСВ и да допусне до участие в конкурса само тези кандидати, които отговарят на тези законови изисквания. Та понеже от представените от мен документи по чл.181,ал.3 от ЗСВ е видно, че отговарям на изискванията и условията на чл.162 и чл.164 от ЗСВ, в т.ч.и на чл.162,т.3 от ЗСВ, то ако КПА и ВСС бяха спазили закона следваше да ме допуснат и до двата конкурса, което сега се налага Вие да ги задължите да

сторят с Вашето отменително решение. И това е още по-наложително, тъй като актовете им не съответстват и с целта на мат.закон по см.на чл.146,т.5 от АПК. Така този закон(ЗСВ) цели да осигури максимално справедлив, широкообхватен и качествен подбор на кандидатите за магистрати като допуска до участие в магистратските конкурси всички отговарящи на изискванията му български граждани, изявили желание да участват в тях, в т.ч., както се убедихме по-горе, и дисциплинарно освободени магистрати, па било и поради непритежаване на нравствени и професионални качества според КЕПБМ. И това е така, понеже макар ВСС да е установил, че не притежават тези качества към момента на освобождаването им, необходими за длъжността, от която са освободени, няма как да установи, че тези лица не притежават необходимите качества по КЕПБМ за всички длъжности в съд.система. Освен това дори и да не са притежавали тези качества към определен момент, то няма пречка междуременно да ги придобият и е много вероятно да са ги придобили към момента, когато решат пак да кандидатстват за магистратска длъжност в съд.система. Ето защо законът справедливо допуска такива лица отново да кандидатстват(дори за същата длъжност, от която са освободени!), за да ги стимулира да придобиват нравствени и професионални магистратски качества, та да засили конкуренцията при подбора на бъдещите магистрати и така да повиши качеството на този подбор. Така макар ВСС в мотивите на Решението си по Протокол 31/22.07.2009г. да е установил, че не притежавам морални и професионални качества, необходими за длъжността „прокурор в РП“ според Правилата за етично поведение на съдии, прокурори и следователи, действащи тогава, това съвсем не означава че към 30.07.2014г.,когато оставя без уважение Възражението ми срещу недопускането ми от КПА, не притежавам необходимите за длъжностите „съдия в окръжен съд“ и „прокурор в окръжна прокуратура“ нравствени и професионални качества според сегашния КЕПБМ, както необосновано, некоректно и недобросъвестно вероятно счита ВСС. Дали това наистина е така или не е, не може да се установи от ВСС на база формалната проверка на документите ми по чл.182,ал.1 от ЗСВ, извършена от КПА, нито на база 2-те посочени от него Решения от 2008 и 2009г.по дисц.дела, чиито мотиви не могат механично и автоматично да послужат за мотиви на сегашното Решение на ВСС от 30.07.14г. за недопускането ми до конкурсите, както вероятно погрешно счита ВСС , понеже фактическите и правни доводи, събрани там са по дела с различен предмет, и са събирани по друго време и при друга, различна от сегашната фактическа и правна обстановка, та са неотносими пряко към наст.Решение на ВСС. Само по реда на ново и актуално, нарочно производство, извършено по реда на чл.185,ал.2 и ал.5 ЗСВ, споменат по-горе ВСС може да установи, че не притежавам необходимите нравствени и професионални качества, необходими по КЕПБМ за да заемам длъжностите, за които сега кандидатствам. Др.цел на ЗСВ е да не допуска под никакви форми дискриминация или ограничения в правата на кандидат-магистратите при заемането на магистратски длъжности в т.ч.и по признака „лично и обществено положение“ , касаещ дисциплинарно освободените магистрати в съответствие с чл.8,ал.2 от ЗСВ и с чл.6 от Конституцията на Р България. Най-сетне макар да дава големи правомощия на ВСС при подбора, назначаването и освобождаването на магистратите ЗСВ цели това да става

по предписания от него ред и при спазване на императивните му разпоредби, за да предотврати всеки произвол, пристрастие, зависимост или субективизъм при кадруването в съд.система, основани на извънправни критерии и предпочитания.

Ето защо Уважаеми Върховни Съдии, Ви моля да отмените оспорените от мен адм. актове на посочените отм. основания и то във възможно най-кратък срок/по възможност още преди края на съд. ваканция/и незабавно да постановите на ВСС да ме допусне до заявените от мен конкурси или за още по-голяма бързина най-добре Вие да ме допуснете до тях/ако това е във Вашите правомощия/, тъй като бързината на съдебната Ви защита е от особено важно и решаващо значение за ефикасността на самата защита - допускането ми до конкурсите след датите на писм. изпити по тях би било безсмислено.